

सप्तविंशः पटलः ।

८०६

अथ चण्डेश्वरमन्त्रविधानमुच्यते -

त्रित ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । चण्डेश्वरो देवता । चं बीजम् ।
फट् शक्तिः । दीप्तकम् हृदयम् । ज्वलकम् शिरः । ज्वालिनीफट् शिखा ।
तटफट् कवचम् । हनफट् नेत्रम् । सर्वज्वलिनि फट् अस्त्रम् ।

अव्यात्कपर्दकलितेन्दुकलः करात्त-

शुलाक्षसूत्रककमण्डलुटङ्करंशः(हस्तः) ।

रक्ताभवर्णवसनोऽरुणपङ्कजस्थो

नेत्रत्रयोल्लसितवक्त्रसरोरुहो वः ॥

ऊर्ध्वफट् इति मन्त्रः ॥ वश्यैश्वर्यफलप्रदः । त्रिलक्षं जपेत् ।
त्रिमधुरसिक्तैस्तिलतण्डुलैः दशांशं पुरश्चरणहोमः, व्याघातैर्वा ॥

व्याघातं-*व्याघातं* ।

अथ पूजा -

प्रासादोक्तशैवपीठे, समावाह्य समर्चयेत् । अङ्गैः प्रथमावृत्तिः । मातृभिः
द्वितीया । लोकेशैस्त्वृतीया ।

अथ प्रयोगः -

कृत्वा पिष्टेन शाल्याः प्रतिकृतिमनलं चापि काष्ठशिताना-
माधायारभ्य पुंसस्त्रिमधुरलुलितां दक्षिणांगुष्ठदेशात् ।
छित्वा छित्वाष्टपुक्तं शतमथ जुहुयाद्योपितो वामपादात्
विप्रादीनां चतुर्णां वशकरमनिशं मन्त्रमेतद्धुतान्तम् ॥

तत्र स्त्रियः प्रतिकृतिश्चेत् वामपादादारभ्य पुंसश्चेत् दक्षिणांगुष्ठादारभ्य
छित्वा छित्वा हुनेत् इत्यर्थः ॥

प्रयोगान्तरम् —

अनुदिनमष्टशतं यो जुहुयात्पुष्पैरनेन मन्त्रेण ।

सप्तदिनैस्तु लभते चासस्तद्वर्णसंकाशम् ॥

चण्डचण्डाय विद्महे चण्डेश्वराय धीमहि । तन्नश्चण्डः प्रचोदयात् ।
इति चण्डेशगायत्री ॥ चं इति धीजम् ॥

अथ चण्डेश्वरमन्त्रप्रसङ्गात् क्षेत्रपालमन्त्रोपि लिख्यते —

ऋष्यादयः प्रसिद्धाः ॥ ओं नमो भगवते क्षेत्रपालव्यघ्राय सर्व-
भूषणाय . कपालडमरुखड्वाङ्गत्रिशूलधारिणे ह्रीं ह्रीं हुं फट् स्वाहा ॥ अनेन
मन्त्रेण भूतभविष्यत्ज्ञानं भविष्यति ।

अथातीतादिज्ञानप्रदक्षेत्रपालप्रसङ्गात् अतीतादिज्ञानप्रदकर्णविद्यामन्त्रोपि
लिख्यते —

ऋष्यादयः प्रसिद्धाः । ह्रीं इत्यादिपङ्कजम् ।

ध्यानम् —

कनकैर्वज्रवैडूर्यरत्नैर्मरतकरिपि ।

कृतकुण्डलहाराद्यैर्भूषिता नित्यशो भवेत् ॥

ह्रीं हे कर्णविद्ये मम कर्णविवरमनुप्रविश्यातीतानागतवर्तमानं मम कर्णे
षट् षट् स्वाहा ॥

इति श्रीप्रपञ्चसारसारसंग्रहे गीवणिन्द्र-
विरचिते सप्तविंश. पटलः ॥

